

A Győri Ítéltábla dr.Martin Ügyvédi Iroda által képviselt felperesnek jogtanácsos által képviselt alperes ellen kártérítés megállapítása iránt a Tatabányai Törvényszék előtt folyamatba tett perében Tatabányán, 2013.évi június hó 7.napján 4.P.20.045/2011/43.szám alatt hozott ítélet ellen az alperes részéről 44.sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatja. Mellőzi annak megállapítását, hogy az alperes „PostaFészekŐr” megnevezésű, Általános Szerződési Feltételnek minősülő biztosítási feltétele 3.12.Felhőszakadásra vonatkozó rendelkezésének második mondata, hogy Biztosítási káreseménynek az az eset minősül, ha az így lehullott és a talajszinten áramló csapadék a biztosított ingatlanba bejutva ott kárt okoz” a szokásos szerződési feltételtől lényegesen eltért, nem vált a szerződés részévé, tisztességtelen és ezáltal érvénytelen feltételnek is minősül.

Ezt meghaladóan az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Köteles az alperes 15 napon belül megfizetni a felperes részére 50.000 (ötvenezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperes „PostaFészekŐr” Általános Szerződési Feltételnek minősülő biztosítási feltétele 3.12. Felhőszakadásra vonatkozó rendelkezésének 2.mondata, mely szerint „Biztosítási káreseménynek az az eset minősül, ha az így lehullott és a talajszinten áramló csapadék a biztosított ingatlanba bejutva ott kárt okoz” a szokásos szerződési feltételtől lényegesen eltért, nem vált a szerződés részévé, tisztességtelen és ezáltal érvénytelen feltételnek is minősül. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 2.480.000 forintot és ezen összeg után 2010.június 7.napjától járó késedelmi kamatot. Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg az államnak 148.800 forint le nem rótt eljárási illetéket, a fennmaradó 496.200 forint illeték pedig az állam terhén maradt. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 259.078 forint alperes által előlegezett szakértői díjat, mint perköltséget, valamint 100.000 forint jogtanácsosi munkadíjat.

A törvényszék ítéletének indokolásában megállapította, hogy a felperes 1985-ben akkori házastársával együtt vásárolta a **Település 1...1** szám alatti ingatlant. Az ingatlanon lévő családi ház mintegy száz évvel ezelőtt, a XX.század első évtizedében épült. oly Főfalai 80-

90 cm mélyre rakott terméskő sávalappal rendelkeznek, teherhordó falai vegyes szerkezetűek (vályog, téglá, égetett téglá, kő). Az épületet az 1970-es évek végén, az 1980-as évek elején kibővítették, az új épületrészek (konyha, fürdőszoba, zárt előtér és kamra) már égetett téglafalazattal készültek, az alap csömöszölt beton, a földem fa.

A felperes a **település 1-i** postahivatalban látta meg az alperes biztosítási ajánlatát, a biztosítási szerződéshez szükséges iratokat a postás hozta ki részére és a felperes azokat 2009.szeptember 29-én adta át kitöltve. Az ajánlatban a biztosítási összeg 10.750.000 forintban, a kockázatviselés kezdő időpontja 2009.szeptember 1.napjában került feltüntetésre. A posta munkatársa 2009.szeptember 29-én az ajánlatot átvette, az alperes azonban kötvényt nem állított ki, a szerződés az ajánlati tartalommal jött létre. Az ajánlati nyomtatvány záradékában és külön okiraton is szerepelt, hogy a felperes kijelentette, hogy a biztosítási ajánlatát a „PostaFészekŐr” Ügyfélértájköztató és Biztosítási Feltételek átvétele, teljes körű megismerése és megértése után tette meg. Az ajánlati nyomtatványon vastag betűvel szerepelt az ingatlan jellemzőjeként, hogy ha a falazat vályogot is tartalmaz, akkor az épület mindenütt rendelkezik a talajszinttől számított legalább 50 cm magas szilárd (kő, téglá, beton stb.) a talajnedvességtől szigetelt talapzattal. Az ajánlat hátoldalára másolt táblázatban a biztosítási kockázatok között szerepelt többek között a vihar, a felhőszakadás is, ez utóbbi mellett korlátozás nem volt feltüntetve.

A felperesi ingatlant is magába foglaló területen 2010.május 1 - május 14.között 43 mm csapadék hullott, 2010.május 15-én 47,3 mm, május 16-án 24,1 mm, május 17-én 6,8 mm eső esett. A 2010.május 15 - május 17-én lehullott csapadékmennyiség **Település 1-ben** és **"A"** megye területén jelentős mértékben meghaladta a havi csapadékmennyiséget, az eső felhőszakadás jelleggel zúdult a megye több területére, így **Település 1-re** is. A felperes és élettársa vásárlásból hazaérve az esőzést követően azt észlelték, hogy a ház falai megrepedtek, az épület pattog. **Település 1- Község Önkormányzata** felkérése alapján **"B"** szakértőként 2010.augusztus 17-én helyszíni szemlét tartott, amely alapján 2010.augusztus 27-ével szakértői véleményt készített. Ebben rögzítette, hogy a rendkívüli esőzések idején a perbeli ingatlanon álló épület hirtelen károsodott, a szoba és a konyha falán és mennyezetén nagy repedések keletkeztek. A ház jobb oldali főfala lesüllyedt és a szomszéd felé megdőlt, valószínűleg a hirtelen lezúdult, majd tartóssá vált rendkívüli esőzések miatt, amelyet elősegített az a körülmény is, hogy az alap melletti földtámasz átázott, meglazult, megcsúszott. A házon sem az alap felett, sem a földem vonalában nincs koszorú, így az épület állékonysága veszélyes mértékben lecsökkent. A lakóház életveszélyessé vált. A terepviszonyok miatt a ház törzsepületének szomszédos ingatlan felőli megtámasztása nem oldható meg jelenlegi műszaki értékéhez képest a javításhoz szükséges bontási, építési munkák gazdaságtalanok, ezért a ház teljes elbontása javasolható. Az önkormányzat a szakvéleményt figyelembe véve intézkedett az épület kiürítése, a benne lakók áthelyezése iránt.

A felperes 2010.május 18-án jelezte az alperesnek, hogy a perbeli ingatlan 2010.május 17-én az esőzés következtében károsodott, illetve a cserepeket levitte a szél a ház tetejéről, a ház falazata megrepedt, a további bentlakástól fél. A felperes kárösszeget nem tudott megjelölni, károsodott vagyontárgyként a teljes házat jelölte meg.

Az alperesi kármegbízott 2010.május 22-én tartott kársemlét, melynek során megállapította, hogy a belső szoba hátsó sarkából a szél levitt kb.3 m² cserepet, de a szoba falán fentről beázás nem keletkezett. A tető felőli beázás a konyha felőli oldalon a kéménynél volt észlelhető. A két szoba, valamint a konyha falai alulról teljesen átáztak,

mindkét szobában a hátsó falakon több helyen függőleges irányú, jelentős repedések keletkeztek. A belső szoba aljzata a támfal felé jelentősen, valamint kisebb mértékben a konyha felé is megsüllyedt, a családi ház lakhatatlanná vált. Az alperesi megbízott véleménye az volt, hogy nem biztosítási esemény következménye a felperes tulajdonában lévő vályogház kialakult állapota, figyelemmel arra is, hogy a tetőzetről a csapadékvíz elvezetése nem megoldott, a külső falak alulról hosszabb ideje áztak. Az elmúlt 3-4 év intenzív esőzései és a 2010. évi nagy mennyiségű hó tette teljesen tönkre az épületet. Biztosítási eseménnyel azonosíthatónak csak a cserepek sérülését találta, valamint az azzal együtt járó beázást, amelynek értékét 44.188 forintban állapította meg. Az alperes e kárösszeg rendezésén felül a további kifizetéstől elzárkózott arra hivatkozással, hogy nem tartozik biztosítási események közé a felperes által bejelentett viharkár.

Az elsőfokú bíróság az 1959.évi IV.tv. (rég. Régi Ptk.) 536.§. és 537.§./1/ bekezdésére figyelemmel rögzítette, hogy nem volt akadálya a régi Ptk.548.§-a szerinti vagyontulajdonosi szerződés megkötésének, mert a felperes az ingatlan tulajdonosaként a vagyontárgy megóvásában érdekelt volt. Hangsúlyozta, hogy a régi Ptk.549.§./1/ és /2/ bekezdése alapján lehetőség volt arra is, hogy a felek újraelőállítási értékkel számoljanak a vagyontulajdonosi szerződésben. A PostaFészekŐr Otthonbiztosítás 13.1.1.pontja alapján a perben beszerzett igazságügyi szakértői véleményben foglaltakra is figyelemmel az épület újraelőállítási költségét 7.750.000 forintban látta megállapíthatónak.

A törvényszék nem találta alaposnak az alperes hivatkozását az összegszerűség körén belül az épület adottságait illetően. Ezzel kapcsolatban utalt arra, hogy a perben beszerzett igazságügyi szakértői vélemények egyértelműen kizárták, hogy az épület avultsági foka elérné az alperes által hivatkozott 75 %-os mértéket. Rámutatott, hogy a Legfelsőbb Bíróság döntése alapján tisztességtelen az a biztosító által alkalmazott Általános Szerződési Feltétel, mellyel a biztosító új értékbecslést vállal, 75 %-os avultság elérése esetén azonban csak az avult értéket kívánja megtéríteni.

Az elsőfokú bíróság alaptalannak találta azt az alperesi védekezést, mely szerint az ingatlan károsodása kizárólag a talajvíz, illetőleg a korábbi huzamos esőzéssel hozható összefüggésbe, az ereszcsonna, illetőleg folyóka hiányát pedig a káreseményben közreható tényezők között értékelte, figyelemmel az "D"-féle szakértői véleményben írtakra. Hangsúlyozta, hogy a perben eljáró igazságügyi szakértők - "C", "D" - egyértelműen kizárták, hogy a bekövetkezett károsodás földcsuszamlással, talajsüllyedéssel lenne összefüggésbe hozható.

Az Országos Meteorológiai Szolgálat adatszolgáltatása alapján rögzítette azt az általa köztudomásúként is figyelembe vett tényt, hogy 2010.május közepén több napon keresztül felhőszakadások voltak "A" megye területén. A 2010. május 15-17-i felhőszakadások az ÁSZF 3.pontjában írtaknak megfeleltek, így az ezzel kapcsolatos alperesi védekezést sem találta alaposnak, figyelemmel arra is, hogy az alperes a felhőszakadás tényét **Település 1-**község területén 2010.május 15-17 között nem vitatta.

Az alperesi szerződés Általános Szerződési Feltételei közül a törvényszék a felperes által hivatkozott 3.12.pontját - mely szerint „Felhőszakadásnak minősül az az eső, amely legalább 20 percig tart és a lehullott csapadék átlagos intenzitása meghaladja az 1 mm/perc értéket. Biztosítási káreseménynek az minősül, ha az így lehullott és a talajszinten áramló csapadék a biztosított ingatlanba bejutva ott kárt okoz.” a második mondatot illetően tisztességtelen, semmis kikötésnek találta. A törvényszék hangsúlyozta, hogy e szerződési feltétel a régi Ptk.205/A.§-a szerinti Általános Szerződési Feltételnek

minősül, s ezzel kapcsolatban a felperes azt bizonyítani nem tudta, hogy az ÁSZF-et az alperestől nem kapta meg. A régi Ptk.205/B.§./2/ bekezdésére figyelemmel rámutatott, hogy az alperes nem tudta azt igazolni, hogy az ÁSZF 3.12.pontjának 2.mondatában írtakról a felperest külön tájékoztatta volna és a felperes csak ezt követően fogadta volna el az Általános Szerződési Feltételeket. A törvényszék nem fogadta el azt az alperesi álláspontot sem, hogy az ÁSZF hivatkozott rendelkezése nem tért el a szokásos szerződési gyakorlattól. Rögzítette, hogy az alperes az ajánlaton olyan táblázatot adott át a felperesnek, amelynél a felhőszakadás, mint biztosítási esemény mellett korlátozó körülmények nem szerepeltek. Hangsúlyozta, hogy az alperesi értelmezés szerint éppen a legritkábban előforduló, legjelentéktelenebb károkozás tartozna csak a felhőszakadással okozott károk körébe, és ez nem felel meg a piaci gyakorlatnak. Az alperes által csatolt, más biztosítók által alkalmazott feltételek alapján az állapítható meg, hogy a felhőszakadás által okozott károk általában nem szűkülnek le a piaci gyakorlat alapján a talajszinten áramló csapadéknak az ingatlanba való bejutásával okozott károokra.

A perben beszerzett "D"-féle igazságügyi szakértői vélemény alapján rögzítette, hogy a felhőszakadásnak 32 %-os mértékű részoki szerepe volt az ingatlan károsodásában, ezért a 7.750.000 forintos újraelőállítási érték figyelembe vételével az alperest 2.480.000 forint megfizetésére kötelezte. A kamatfizetés kezdő időpontjáról a PostaFészekŐr vagyonbiztosítási feltételek 14.10.pontja szerint rendelkezett. E szerződéses kikötés azt tartalmazta, hogy a biztosító teljesítése valamennyi a káreset elbírálásához szükséges okmányoknak a biztosítóhoz való beérkezése után 15 napon belül történik. A törvényszék e körben értékelte, hogy a 2010.május 22-i kárszamlét követően az alperes a felperestől további iratokat nem kért.

Az elsőfokú bíróság a perköltségről a felperes személyes költségmentességére és az alperes 23 %-os mértékű pervesztességére figyelemmel a Pp.77-78.§., valamint 86.§./3/ bekezdése alapján rendelkezett.

Az elsőfokú ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben annak megváltoztatását kérte akként, hogy az ítéletábla mellőzze a PostaFészekŐr Otthonbiztosítás 3.12.pontjának érvénytelenségét kimondó megállapítást és a felperes kereseti kérelmét teljes körűen utasítsa el. Arra hivatkozott, hogy a törvényszék a Pp.3.§./2/ bekezdésébe ütköző módon járt el, amikor az Általános Szerződési Feltétel 3.12.pont második mondatának érvénytelenségét hivatalból észlelte. Előadta, hogy a 93/13/EGK irányelv alapján hozott C-243/08.számú ügyben az Európai Unió Bírósága által hozott döntés a konkrét ügy körén kívül általános jelleggel kötelező erővel nem bír, a fogyasztói szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételek jogkövetkezményeit a magyar jogban a régi Régi Ptk.209/A.§./2/ bekezdése szabályozza. A 2/2010., a 2/2011., valamint a 3/2011.PK. véleményekben írtakra figyelemmel a bíróságnak nem volt lehetősége arra, hogy a szerződési feltételek érvénytelenségét a felek erre irányuló kérelmének teljes hiányában hivatalból észlelje, megállapítsa. Az általa hivatkozott tanulmányra is alapítottnan kifejtette, hogy az ügyészi közérdekű keresetindításra figyelemmel a bírói hivatalbóli vizsgálat az Általános Szerződési Feltételek semmisségét illetően nem szükségszerű. Ezt meghaladóan fenntartotta, hogy a szerződési feltételek 3.12.pontjának tisztességtelensége nem állapítható meg, figyelemmel arra, hogy mind az elsőfokú eljárásban, mind a fellebbezésében hivatkozott gyakorlat szerint (így az "E" Biztosító Zrt, a "F" Biztosító, az "G" Biztosító, az "H" Biztosító, valamint a "I" Biztosító által alkalmazott Általános Szerződési Feltételek) lényegében az alperessel azonos, vagy

hasonló módon szabályozzák, definiálják a felhőszakadással okozott kárt. Erre figyelemmel pedig a felperes nem bizonyította, hogy a biztosítási szerződés 3.12. pontja szerinti felhőszakadás mint biztosítási esemény bekövetkezett, mert a perbeli ingatlanba a talajszinten áramló csapadék nem jutott be, a perben beszerzett "D"-féle igazságügyi szakértői vélemény sem állapított meg ilyet.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint a törvényszék a szükséges és releváns tényállást megállapította és abból helytálló jogi következtetést vont le. Az elsőfokú ítélet a perben beszerzett igazságügyi szakértői véleményre figyelemmel az összecszerűséget illetően is alapos. Hangsúlyozta, hogy az ÁSZF 3.12.pontja szerinti szabályozásnál magát az ingatlan fogalmát az ÁSZF nem határozta meg. Az alperes által hivatkozott többi biztosító gyakorlatában pedig az ingatlanba bejutás kifejezés nem szerepel a káresemény definíciójaként. Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság a 2/2011 PK.vélemény, valamint 2221/2010. EBH alapján helytállóan vizsgálta, hogy az ÁSZF 3.12. pontjának 2.mondata tisztességtelen szerződési feltételnek minősült-e.

A másodfokú eljárásban az ítéltábla által adott tájékoztatást követően a felperes azzal kapcsolatban, hogy Általános Szerződési Feltételt nem kapott, az alperes pedig azzal kapcsolatban, hogy az Általános Szerződési Feltételeket a felperes megkapta, s azok tartalmát megismerhette a felek bizonyítási indítványt nem terjesztettek elő.

A fellebbezés az alábbiak szerint nem alapos.

A felperes a 42.sorszám alatti 2013.június 3-án kelt beadványában fenntartotta azt a korábban is részletezett álláspontját, mely szerint a perbeli ingatlanban bekövetkezett károsodás biztosítási eseménynek minősül az ÁSZF 3.12.pontjára figyelemmel. E beadványában hangsúlyozta, hogy az alperesi Általános Szerződési Feltételek szerinti szűkítő értelmezés nem fogadható el. A régi Ptk.205/A.§./1/ bekezdésére, valamint a régi Ptk.207.§./1/ és /2/ bekezdésére hivatkozással a Régi Ptk.209.§./1/ és /4/ bekezdése, valamint 209/A.§./2/ bekezdése alapján kereseti kérelmét úgy tartotta fenn, hogy elsődlegesen az alperes kötelezését kérte 7.750.000 forint, valamint ezen összeg után 2010.május 17.napjától járó kamatok és perköltség megfizetésére, valamint kérte annak megállapítását is, hogy az ÁSZF 3.12.pontjának második mondata tisztességtelen szerződési kikötésnek minősül. A 2013.június 7.napján tartott tárgyaláson a felperes kereseti kérelmét a 42.sorszám alatti beadványban írtak szerint tartotta fenn. Ebből következően fellebbezésében az alperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy a törvényszék lényeges eljárási szabályt sértett, mert az Általános Szerződési Feltétel tisztességtelenségét illetően kereseti kérelmen túlterjeszkedett, annak semmisségét pedig hivatalból nem vizsgálhatta. A felperes módosított keresete határozott kérelmet tartalmazott arra nézve, hogy az elsőfokú bíróság állapítsa meg az Általános Szerződési Feltételek 3.12.pont 2.mondatának tisztességtelenségét.

Osztja az ítéltábla az elsőfokú bíróság álláspontját azt illetően, hogy a „PostaFészekÖr Ügyfél tájékoztató és biztosítási feltételek” megnevezésű okirat a régi Ptk.205/A.§./1/ bekezdése szerinti Általános Szerződési Feltételnek minősül.

A régi Ptk.205/B.§./1/ bekezdése úgy rendelkezik, hogy az Általános Szerződési Feltétel csak akkor válik a szerződés részévé, ha alkalmazója lehetővé tette, hogy a másik fél

annak tartalmát megismerje és ha azt a másik fél kifejezetten vagy ráutaló magatartással elfogadta. A 205/B.§./2/ bekezdése szerint külön tájékoztatni kell a másik felet arról az Általános Szerződési Feltételről, amely a szokásos szerződési gyakorlattól, a szerződésre vonatkozó rendelkezésektől lényegesen, vagy valamely, korábban a felek között alkalmazott kikötéstől eltér. Ilyen feltétel csak akkor válik a szerződés részévé, ha azt a másik fél - a külön figyelemfelhívó tájékoztatást követően - kifejezetten elfogadta.

Az elsőfokú bíróság a perbeli Általános Szerződési Feltétel tisztességtelenségét állapította meg, ugyanakkor ítélete indokolásában a régi Ptk.205/B.§./2/ bekezdését hívta fel. Az ítéletálla álláspontja szerint külön vizsgálándó, hogy az Általános Szerződési Feltétel a régi Ptk.205/B.§./1/ és .§./2/ bekezdése szerint a szerződés részévé vált-e, illetőleg, hogy az a régi Ptk.209.§-a alapján tisztességtelen-e.

Az ítéletálla álláspontja szerint tévedett a törvényszék, amikor azt állapította meg, hogy a perbeli Általános Szerződési Feltétel a régi Ptk.205/B.§./2/ bekezdése szerint tisztességtelen. E jogszabályhely alapján csak az vizsgálható, hogy az Általános Szerződési Feltétel a felek által kötött szerződés részévé vált-e. Az elsőfokú ítéletben foglaltaktól eltérően nem állapítható meg az, hogy az alperes által alkalmazott Általános Szerződési Feltételek a felhőszakadással okozott kár definícióját illetően eltérnének az általános szerződési gyakorlattól. Az alperes által az első- illetőleg a másodfokú eljárásban hivatkozott, más biztosítók által alkalmazott Általános Szerződési Feltételek ugyan hasonlóságot mutatnak egymáshoz képest, azok azonban a felhőszakadással okozott kárt különbözőképpen határozzák meg. Egyes biztosítók a definíció részévé teszik a talajszinten áramló csapadékvizet ("E" Biztosító Zrt., "F" Biztosító, "G" Biztosító, "I" Biztosító) míg más biztosító nem ("H" Biztosító). Egyes biztosítók a csapadékvíz által előntéssel okozott kárt ("E" Biztosító Zrt., "F" Biztosító, "H" Biztosító) míg más biztosítók az előntéssel és rombolással okozott kárt ("G" Biztosító, "I" Biztosító) térítik. Megjegyzi az ítéletálla, hogy az egyes biztosítók másként és másként definiálják azt is, hogy milyen intenzitású, mennyiségű csapadék esetén állapítható meg a felhőszakadás ténye. Ebből következően nincs olyan kialakult, a biztosítási piacon egyértelműen irányadó szokásos gyakorlat, amelytől az alperes eltért volna az általa alkalmazott Általános Szerződési Feltételek alkalmazásával.

Ugyanakkor az elsőfokú bíróság elmulasztotta azt vizsgálni, hogy az Általános Szerződési Feltétel a régi Ptk.205/B.§./1/ bekezdése alapján a szerződés részévé vált-e.

A felperes alperes által kétségbe nem vont előadása szerint a szerződéses ajánlat megtétele során mindössze egy alkalommal került az alperessel kapcsolatba. (a felperesnek a 3. és 5.sorszám alatti jegyzőkönyvben rögzített személyes előadása) A mindkét peres fél által csatolt biztosítási ajánlat 2009.szeptember 29-én került aláírásra a felperes részéről és azt a postán 2009.szeptember 30-án érkezettették. A „nyilatkozat ügyfél tájékoztatásról és adatkezelési hozzájárulásról” megnevezésű irat szerint a felperes az Általános Szerződési Feltételeket megkapta, ez azonban a felperes előadása alapján, illetőleg abból következően, hogy az iratok átvételét elismerő felperesi aláírás kelte is 2009.szeptember 29., az ajánlattal egyidejűleg történt. A felperesnek az Általános Szerződési Feltételeket és az ajánlatot a postás vitte ki és a felperes ez alkalommal írta alá a szerződési ajánlatot és az ÁSZF átvételét elismerő okiratot. E felperesi előadást az alperes maga sem vitatta és az ítéletálla kioktatását követően sem terjesztett elő bizonyítási indítványt azt illetően, hogy ezen előadást meghaladóan a felperes az Általános

Szerződési Feltételeket az ajánlat elfogadása előtt megismerhette volna. Azt helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az átvétel tényét elismerő aláírással szemben a felperes nem bizonyította, hogy Általános Szerződési Feltételt nem kapott. A régi Ptk.205/B.§./1/ bekezdése szerint azonban ahhoz, hogy az Általános Szerződési Feltételek a felek által megkötött szerződés részévé váljanak nemcsak az szükséges, hogy annak alkalmazója lehetővé tegye a másik fél számára az Általános Szerződési Feltétel megismerését, hanem az is, hogy a másik fél azokat kifejezetten vagy ráutaló magatartással elfogadja. Ehhez azonban az szükséges, hogy az Általános Szerződési Feltételeket elfogadó személy az ÁSZF-et megismerje, reális lehetősége legyen arra, hogy felmérje, az abban írt feltételek számára elfogadhatóak-e (Debreceni Ítéltábla Gf.IV.30.002/2011/6.). A rendelkezésre álló adatok alapján az nem állapítható meg, hogy a felperes részére az alperes az ajánlat aláírását megelőzően, kellő időben az Általános Szerződési Feltételeket megismerhetővé tette volna oly módon, hogy a felperesnek reális lehetősége nyílt volna azok áttanulmányozására, megismerésére. Ebből következően az Általános Szerződési Feltételek nem váltak a szerződés részévé.

Mindezekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság megfellebbezett rendelkezéseit a Pp.253.§./2/ bekezdése alapján részben megváltoztatta és mellőzte annak megállapítását, hogy az alperes által alkalmazott Általános Szerződési Feltételek 3.12.pontjának 2.mondata tisztességtelen. A felperes módosított kereseti kérelmében nem kérte annak megállapítását, hogy a sérelmezett Általános Szerződési feltétel nem vált a szerződés részévé, ennek a pénzkövetelés iránt előterjesztett kereseti kérelem elbírálása során van jelentősége. Ezért az ítéltábla e megállapítást ugyancsak mellőzte az ítélet rendelkező részéből.

Az alperes fellebbezése túlnyomórészt alaptalannak bizonyult, így a másodfokú eljárásban a felperes 80 %-ban pernyertesnek tekintendő, erre figyelemmel a Pp.81.§./1/ bekezdése alapján az alperes köteles a felperes perköltségének megfizetésére az ügyvédi munkadíj ÁFÁ-t is magában foglaló összegéről a kifejtett ügyvédi tevékenység mérlegelésével az ítéltábla a 32/2003/VIII.22./IM rendelet 3.§./1/, /2/, /5/ és /6/ bekezdése alapján rendelkezett.

Győr, 2014.évi május hó 22.napján

Dr.Ábrahám Éva sk.
a tanács elnöke

Dr.Szalay Róbert sk.
előadó bíró

Dr.Mészáros Zsolt sk.
bíró